

KLUBBLADET

oktober 2026

Til festugeskak..

se side 4

KLUBBLADET er medlemsblad for Aalborg Skakforening af 1889

Redaktør: Lars Lindhard e-mail: aalborgklubblad@gmail.com

Aalborg Skakforenings bestyrelse:

Bjarne F. Sønderstrup (formand) tlf. 98 12 58 42 e-mail: bfs@stofanet.dk
Arne D. Fjordside (kasserer) tlf. 29 90 30 16
Hans T. Engen (juniorleder) tlf. 93 86 65 93
Jacob Würtz
Gabriel Stricker

Forsidebilledet: Kirstine Berg Sørensen var med i Aarhus festugeturnering og rapporterer på side 4. Foto Nikolaj Lyngbye Kolbe.

Bidragydere til dette nummer:

Kirstine Berg Sørensen, Nikolaj Lyngbye Kolbe, Henrik Danielsen, Ricardo Israel De La Calle Aramburu, Bjarne Sønderstrup

Fra Redaktøren

Så er vi klar med oktobers klubblad.

Efteråret nærmer sig hastigt, og denne gang ser vi på Aarhus festugeturnering, Bjarne i København, Skak-OL, klubsak udenfor klubben og meget andet. Desværre er der ikke noget fra den igangværende klubturnering. Heller ikke fra Nørresundby, hvor Aalborg har 12 mand med eller fra Skørping.

Her i oktober afvikler klubben DM i hurtigskak for seniorer med ni deltagere fra klubben. Anders Hedegaard Sørensen deltager i

Odensemesterskabet. Klubben har syv mand med i Skørping Løvfaldsturnering 2026, herunder Nikolaj Lyngbye Kolbe, som åbenbart er utrættelig. Han er også med i Formkon Cup i Skive sammen med Henrik Danielsen, Johann Stanislaus og Simon Nørgaard.

Jeg håber at kunne bringe indslag om disse turneringer i næste klubblad.

Der bringes en del partier i klubbladet.

Hvis der står en strekkode som denne ved et parti, kan du scanne koden med din telefon og se partiet direkte i et skakprogram, så du kan gennemspille partiet, medens du læser kommentaren her i bladet.

I en del af de gamle partier, der vises i bladet, gengives kommentarerne fra dengang, partierne blev spillet..

De kan ikke alle tages for gode varer i dag. Stockfish som følger med, når partierne tastes ind, er ikke altid enig og hoster slemt nogle gange.

Der også plads til dit indlæg i klubbladet

Indhold i dette nummer:

Aarhus Festuge	4
Beretning fra en weekendturnering-novice	6
Min skaktid i København	16
Danmark til Skak-OL	21
Grønland til Skak-OL	22
Brættet lyver ikke!	25
Skak og Hygge på Kaffe Baren	29
Hjemme hos...	30
Ny FIDE-præsident	33
Nyt Medlem	34
Indbydelser	35
Darcyl-Larsen 1983	36
De hårde Dreng	38

Aarhus Festugeturnering

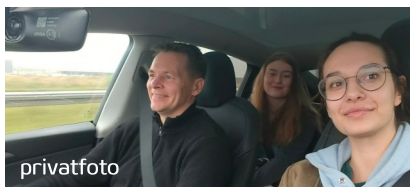
af Kirstine Berg Sørensen

Weekenden den 4.-6. september blev brugt på skak i Aarhus.

Ovenpå en spændende byturnering var Nikolaj og jeg fra klubben samt Anna fra Nørresundby ikke færdige med skak og tog turen videre til Aarhus for at deltage i Aarhus Skakforenings Festugeturnering, der blev afholdt på Folkehuset i Ankersgade et kvarters gang fra stationen. Alle overnattede i området, sådan at vi var nogenlunde friske i hovedet.

Deltagerne var virkelig spredt ift. både alder, rating og endda omtrent lige mange deltagere fra hvert køn. Forskelligheden blandt dem, der nød at spille skak, skabte en vildt fed og festlig stemning i hallen.

Runderne var ret typisk for en weekendturnering en enkelt runde fredag aften og to runder lørdag og søndag.

Fredag morgen begyndte med en hyggelig 1½ times roadtrip med Nikolaj som chauffør, hvor der blev snakket en masse skak og klubliv.

Inden kampstart tog Anna og jeg på Aarhus Streetfood for at få noget god energi til kampen. Vi trodsede derefter regnen og kla-

rede det ned i Folkehuset i tide til første runde, som forløb indtil omkring kl. 23 med post mortem. Så var vi også trætte og forsøgte at komme hurtigt i seng :))

Lørdag morgen var lidt hård ovenpå den sene dag fredag, men også et meget anderledes tidspunkt at spille skak på, hvis man er vant til aftenpartier. Runden startede kl. 10, så egentlig et rart tidspunkt at begive sig rundt i Aarhus på.

Vi når lige at snakke med hinanden inden runden, og hjælpe hinanden med, hvor vi skulle sidde henne. Samtidig med at vi spillede første runde, tog Gabriel turen til Aarhus for at heppe på os.

I de tre timers frokostpause spiste Nikolaj, Gabriel og jeg nede i byen,

Festugen

mens vi snakkede og kiggede på lidt partier fra dagen før. Anna havde fået besøg af sine forældre og var ude at spise med dem.

På indbydelsen kan det godt se ud, som om man ikke rigtig har tid til at spise, men det oplevede vi altså ikke nogen problemer med:))

Næste runde startede kl. 16 og vi nåede lige at få lidt prep fra Gabriel, inden han tog turen til Aalborg igen. Denne runde er nok den bedste resultatmæssigt vi havde haft, så der var nok noget rigtigt i det han fik sagt.

I løbet af runden kiggede GM Jonas Buhl Bjerre, GM Mads Andersen, WFM Shanne Hedegaard og IM Filip Boe Olsen også lige forbi, hvilket selvfølgelig var meget fint besøg.

Runden sluttede allerede omkring kl. 20, og efter analysen tog vi så en tidlig fyraften med tid til både at få sluppet af og sovet inden de sidste runder søndag.

Når vi når til søndag, er morgenpartierne ikke så farlige længere, og mange har taget dem til sig med både morgenmad og kaffe med i hånden. Pausen bliver igen brugt på lækker mad, denne gang på Kødstaden i Aarhus, hvor Anna, Nikolaj og jeg igen havde god tid til at snakke alt igennem.

Nikolaj og Anna skulle møde hinanden i sidste runde, og der blev overvejet mange sjove ideer til, hvordan man bedst brugte denne mulighed, men ingen kunne desværre se dagens lys.

Min lillebror lagde også et smut forbi inden rundestart, og vi fik desuden vist et meget fint parti af Christian Gottschalck fra Nørresundby Skakklub, der også spillede med i turneringen i et par grupper over os.

Efter sidste runde var der igen en meget festlig stemning, og der blev taget en del billeder, og udelt præmier, herunder til Nikolaj!

Aarhus Festugeturnering – Beretning fra en weekendturnering-novice

af Nikolaj Lyngbye Kolbe

I starten af året blev jeg medlem af Aalborg Skakforening efter et par år, hvor jeg havde spillet skak online med kollegaer og tilfældige modstandere. Og efter god nudging fra blandt andet Gabriel Emil Stricker og Jacob Wurtz sad jeg to uger senere for første gang foran et skakbræt til et OTB klassisk skakparti mod Anna Grosbøl-Rais fra Nørresundby Skakklub i forårets klubturnering.

Anna spillede bedst og vandt partiet, men under både partiet og vores hyggelige post-mortem nød jeg stemningen og muligheden for at have fuldt fokus i mange timer i træk uden forstyrrende mobiltelefoner.

Og selvom skak er et spil man spiller individuelt, er det nemt at skabe gode sociale relationer med de andre spillere, da jeg allerede efter få dage begyndte at snakke og skrive meget med Anna og mange af de andre spillere i turneringen om stort og småt omkring skak.

Efter at have deltaget i forskellige turneringer med spil på hverdagsaftener deltog jeg i starten af juli i en sommerturnering over fem dage med et parti hver dag, hvilket var rigtigt sjovt at prøve.

Jeg besluttede mig derfor for også at deltage i Aarhus Festugeturnering i september for at prøve en rigtig weekend-turnering. Og da jeg talte godt for min sag, var jeg heldig at lokke Kirstine Berg fra Aalborg og Anna fra Nørresundby med. Det gav en rigtig fed social oplevelse hen over weekenden.

Min danske rating i starten af turneringen var 1612, og som det kan ses i partierne, er det et niveau, hvor jeg og mine modstandere nemt kan lave blunders eller store unøjagtigheder, så partierne ofte bølger frem og tilbage. Det kan derfor nogle gange være forfærdeligt at se computerens evaluering efter partiet, men til gengæld giver det ofte spændende partier, hvor selv tabet af en bonde eller officer ikke nødvendigvis betyder, at man behøver at opgive partiet.

I weekendturneringen deltog i alt 50 spillere med rating fra 1200 til 2235, og med min 1612 rating kom jeg sammen med Anna fra Nørresundby i gruppe nr. 6 ud af 8, hvor vi var seks ret jævnbrydige spillere fordelt på 3 mænd og 3 kvinder/piger med ratings fra 1541 til 1612.

Udover at have Anna og Kirstine med fysisk i Aarhus, havde jeg

Festugen

Foto Simon Eberle

Spillesalen

mange af skakkammeraterne fra Aalborg med online via Messenger, og jeg blev inden første parti mobbet lidt for at spille d4 som første træk, da jeg godt kan lide at spille "London System".

Runde 1: "London for the win"

Første parti skulle spilles fredag aften, hvor jeg havde hvid mod Erik på 77 år, en af turneringens ældste spillere. Vi fik os en god hyggesnak over brættet inden partiet og gik så i gang.

Hvid: Nikolaj Lyngbye Kolbe
Sort: Erik Hjort

1.d4 Selvom jeg jævnlgt bliver drillet, er jeg foreløbig stadig en d4-spiller, da jeg elsker at spille London System. **1...d5 2.Lf4 Sf6 3.e3 c6 4.c4 Lf5** Erik fik løberen ud på f5, hvilket jeg før i tiden har manglet et modsvar på. Men efter at have spillet dette mange gange, har jeg efterhånden et foretrukket svar. **5.Sc3 e6 6.Db3** Ud med dronningen i håb om at han også kommer med sin dronning. **6...Db6?!** Jeps, akkurat som jeg havde ønsket det. Så skal bonden i gang og spørge, hvad han nu vil **7.c5 Dxb3 8.axb3** På dette tidspunkt er jeg sikker på at jeg stod godt, og har planer om få

gang i b-bonden og mine løbere. **8...Sbd7 9.b4 Le7 10.b5 0-0 11.bxc6 bxc6 12.La6** Alt er gået som jeg har ønsket, og nu vil jeg prøve at få hans tårne i en dårlig stilling. (Det var først, da jeg senere så på computeren, at jeg opdagede at han har simple modtræk) **12...Tfb8??**

Hov, der overså han min sortfelterde løber på f4 og taber en kvalitet. **13.Lxb8** Efter dette træk er jeg ifølge computeren +2,6 foran. Og selvom sort kæmper heroisk resten af partiet, holder jeg fast i føringen som stille og roligt udbygges. Så partiet er reelt afgjort på dette tidspunkt, og jeg glæder mig endnu en gang over, at "London System" virker **13...Txb8 14.Ta2 Se8 15.Kd2 Sc7?! 16.Ld3 Lxd3 17.Kxd3 Tb7 18.Sf3 f6 19.Th1 a6 20.Kc2 e5 21.Txa6 Sxa6 22.Txa6 Tc7?! 23.b4 Kf7 24.Sd2 Sb8 25.Ta8 Tb7 26.Sa2 Ke6 27.Sb3 Ld8 28.Sa5 Lxa5 29.bxa5 Tb5 30.Sc3 Tb4 31.a6 exd4?! 32.exd4 Kf5?! 33.a7 1-0**

Så godt i gang med et point efter første parti. Og lidt drilleri tilbage på Messenger til skakvennerne.

Festugen

Runde 2: Mulighed for revanche

Næste parti skulle spilles lørdag morgen kl. 10 mod Niels fra Viby Skakklub. Jeg havde mødt Niels 2 måneder tidligere, hvor vi meget hurtigt kom ud i den klassiske variant af Caro Kann. Jeg havde selv kunnet huske 8 teoritræk, men Niels havde bedre styr på det, og jeg endte den gang med nogle grimme træk på min kongefløj, hvorefter Niels vandt partiet.

Da jeg så, at jeg igen skulle møde Niels med sort, havde jeg derfor øvet mig en del på den klassiske variant i håb om at Niels igen ville prøve at bringe mig i uføre, men at jeg ville være langt mere klar denne gang.

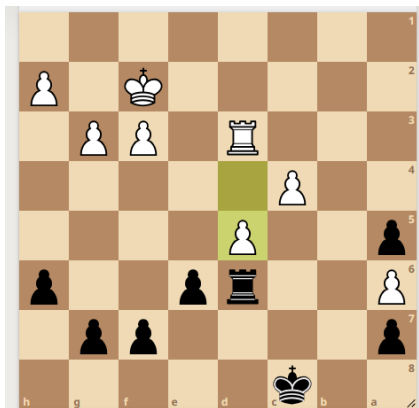
Mens jeg tog en løbetur rundt i Aarhus lørdag morgen, blev forskellige af mine Lichess studier derfor hevet frem på mobiltelefonen hver gang der var rødt lys, mens jeg øvede mig.

Klokken 10 var Niels og jeg klar til at udløse spændingen, ville han gå på 2-0, eller skulle det lykkes mig at få revanche?

Hvid: Niels Kristian Berg
Sort: Nikolaj Lyngbye Kolbe

1.e4 c6 2.d4 d5 3.Sc3 Jeps, han ser ud til at foretrække samme tilgang som sidst. **3...dxe4 4.Sxe4 Lf5 5.Sg3 Lg6 6.Sf3 Sd7** Efter 6 træk er vi begge samme sted som sidst, men jeg er langt mere klar denne gang på de kommende træk. **7.a4** Hov, den var anderledes end sidst. Jeg fortsætter dog med min plan. **7...Sgf6 8.Lc4 e6 9.0-0 Ld6 10.Te1 Dc7 11.Lg5 0-0-0?!** Da jeg sidste gang havde store problemer

på kongefløj, rokerer jeg denne gang langt, som jeg havde forbedret hjemmefra, også selvom jeg ved at computeren ikke elsker det træk. **12.c3 h6 13.Le3** På nuværende tidspunkt har jeg opnået en stilling tæt på den jeg sigtede efter, og er klar på mellemspillet. Computeren fortæller at hvid står en lille smule bedre, men ikke meget. Herefter bølgede det meget frem og tilbage, hvor Niels på et tidspunkt var oppe med +1,5, mens jeg på et tidspunkt havde -1,0. **13...Sg4 14.b4?! Lxg3? 15.fxg3?! Sxe3 16.Txe3 Sb6 17.De2 Sd5 18.Lxd5 Txd5 19.b5?! Lh5 20.bxc6?! Dxc6 21.a5 Lxf3 22.gxf3? Dc7?! 23.a6 b6 24.Dd2 Dc4 25.Dd3 Dxd3 26.Txd3 Thd8 27.Kf2 Ta5?!** Jeg troede at dette var smart, men computeren siger at vi nu står lige. **28.Txa5 bxa5 29.c4 Td6 30.d5**

Her kom spillets største fejl fra hvid, som jeg udnytter (dog i følge computeren ikke på den bedste måde, da den hellere ville have slået på d5 eller fået kongen op på c7). **30...Txa6 31.d6** Sorts d-bonde fortsætter sin fremgang, men nu

Festugen

bliver det nemt for mig at få styr på situationen. Herfra er spillet tabt for sort, hvis jeg ikke laver fejl, og sort opgiver derfor 13 træk senere, hvor jeg står til -6. **31...Tc6 32.d7+ Kd8 33.Ta3 Tc5 34.Ke3 Kxd7 35.Kd4 Kd6 36.f4 f6 37.Te3 a4 38.Ta3 Ta5 39.c5+ Kc6 40.Kc4 Txc5+ 41.Kb4 Kb6 42.Txa4 a5+ 43.Kb3 Tb5+ 44.Kc2 Tb4 1-0**

Så efter et spændende parti fik jeg min revanche mod Niels.

To point af to var allerede langt bedre end sidste gang jeg var i Aarhus, hvor jeg kun fik 1 1/2 /5.

Runde 3: I rutsjebanen

Lørdagens eftermiddagsparti var mod "den anden Anna" fra Aarhus. Hun havde fredag aften vundet over "vores Anna" for så at tabe til den 14-årige teenagepige Alberte lørdag formiddag. Jeg var derfor ikke helt sikker på, hvad jeg kunne forvente, men kunne inden partiet fornemme at hun blandt andet via lavdæmpede snakke med Niels fra mit forrige parti og en anden af mine tidligere modstandere var i gang med at prøve at blive klogere på min spillestil.

*Hvid: Nikolaj Lyngbye Kolbe
Sort: Anna Elmholt Bland*

1.d4 d5 2.Lf4 Vi prøver London System igen :-)
2...Sf6 3.e3 e6 Da jeg selv elsker at få min hvidfeltede løber ud, nyder jeg det, når modstanderen lukker sin løber lidt inde.
4.c4 Ld7 Løberen kommer ud, men ikke noget jeg foreløbigt er bange for
5.Sc3 Sc6 Springerens på c6 kommer lidt i vejen for både løberen og c7-bonden, og da jeg ikke kunne se noget taktisk på vej,

var jeg glad for dette. **6.Sf3 Se7** Hmmm, umiddelbart ville jeg nok selv undgå at rykke mine lette officerer så meget i starten. **7.Se5 Sg6 8.Db3** Jeg elsker at få min dronning i spil, og tænkte at det kunne være sjovt at se, om den kunne skabe lidt panik hos modstanderen. **8...Sxf4 9.exf4 Lc6 10.Sxc6 bxc6** På dette tidspunkt havde jeg en god mavefornemmelse, og følte at min dronning måtte kunne skabe en del ravage på sjette og/eller syvende række.

11.Db7 Anna tænkte meget, meget længe over dette, og jeg troede selv at jeg var en fændens karl, der lige om lidt kunne stjæle en eller flere bønder. **11...Kd7** Hmmm, at kongen selv ville beskytte bønderne havde jeg ikke set. Anna viste mig bagefter hendes noteringspapir, hvor hun havde skrevet "Kd7 : -)" fordi hun var så glad for at have fundet dette træk.

12.cxd5?! På dette tidspunkt troede jeg at jeg havde udregnet en taktisk kombination, hvor jeg kunne vinde en bonde, uanset hvad Anna gjorde. 12...Sxd5 Hmmm, jeg havde regnet på slag via hendes to bønder, men ikke på springeren. Jeg troede dog her stadig, at jeg kunne lave noget smart taktisk, hvis jeg fik min løber i gang.

13.Lb5?? cxb5 Anna tog (meget fornuftigt) min gratis løber for en bonde. Og der gik faktisk adskillige minutter fra hun tog den, indtil jeg opdagede at min taktik var slået fejl, og jeg nu var en let officer nede... **14.Dxb5+** På dette tidspunkt var jeg grædefærdig indvendig og møgirriteret over den store fejl jeg havde lavet. Men man skal jo aldrig give op på vores niveau, så

Festugen

jeg tog den oplagte bonde, men uden håb om at kunne vende partiet.

14...c6 Som forventet. **15.Db7+** Jeg var løbet tør for gode ideer, men ved fra Gabriel, at det ofte er godt at skabe modspil. Så jeg tog lige en sidste skak, før jeg senere ville stikke af med dronningen. Hvis jeg var mega-heldig kunne det jo være, at hun beskyttede kongen med dronningen, så jeg kunne tage tårnet på a8. Ellers kunne det være at min springer på c3 på en eller anden måde senere kunne skabe bal-lade. **15...Kd6??**

What!?!? Her sad jeg lamslået i et minut. Var der noget jeg havde overset, eller havde hun lige lukket sig selv direkte ind i en "mat i 1"? Jeg måtte lige tjekke alle muligheder igennem, men måtte indse, at jeg lige var gået fra en absolut tabende stilling til nu at vinde med et træk. **16.Se4#** Skatmat! (Og næsten dårlig samvittighed over at stjæle pointet fra hende). Men på dette niveau går det meget op og ned, og denne gang endte rut-

sjebaneturen så med at jeg blev spilleren som ikke lavede den sidste, store fejl.

Anna var også selv meget overrasket over effekten af hendes sidste træk, og fortalte mig under post-mortem at hun havde besluttet sig for at spille lidt mere intuitivt, nu hvor hun førte så stort, men var lidt presset på tid.

Anna mod Alberte

Selvom det føltes møgufortjent, stod jeg derfor nu med 3/3 og førte gruppen, da "vores" Anna samtidig havde spillet remis mod Alberte, som inden da også havde 2/2.

Det var en ret mærkelig følelse, da jeg jo egentligt syntes, at jeg havde spillet godt i store dele af de 3 partier, men mod Niels havde været lidt heldig, og mod Anna var svineheldig efter nogle taktiske fejlberregninger.

Og endnu mærkeligere føltes det, da jeg i de følgende timer fik lykønskninger fra forskellige skakvenner og bekendte, herunder en FM'er, en IM'er, Gabriel, Kirstine og Anna som var i Aarhus, samt skakvenner på Messenger. Jeg havde måske ikke fortjent det, men nød meget, at folk var så sø-

Festugen

Foto Simon Eberle

Hygge i analyserummet

de og heppede så mange steder fra.

Runde 4: 6 træk...

Da jeg vågnede søndag morgen, var det med bevidstheden om at turneringen efter nogle intense dage ville blive afgjort i dag. Og da mit første parti var mod den 14-årige Alberte, som havde 2,5 mod mine 3 point, kunne jeg måske sikre mig gruppesejren, hvis de andre partier gik min vej.

Da jeg åbnede Messenger, blev jeg virkeligt rørt, da der lå en lang, god analyse fra Gabriel om dagens modstandere for Anna, Kirstine og mig. Hold da op, hvor er det fedt at have en skak-instruktør i klubben, der er så committed på at hjælpe klubbens medlemmer!

Jeg ville virkelig gerne vinde over Alberte og brugte en stor del af morgenen på at forberede gode modsvar på Albertes normale e4-træk. Og da Gabriels analyse viste, at unge spillere ofte er gode til taktiske kombinationer, satte jeg også mig selv op til ikke at lave nogle blunders. Så alt var klart til måske at vinde 4. parti, og dermed få puljesejren.

Hvid: Alberte Lindorf

Sort: Nikolaj Lyngbye Kolbe

1.d4 Dette var en kæmpe overraskelse for mig, og betød at al min morgenforberedelse/bestræbelse på at huske linjer mod e4 var spildt... Alberte fortalte i post-mortem bagefter, at hun havde spillet e4 mod Anna fra Nørresundby, og derfor om morgenen havde valgt at d4 ville være bedre mod mig, selvom det var en åbning hun ikke rigtigt havde erfaring med. **1...d5 2.c4** Det er meget længe siden at jeg har spillet mod dette, og jeg var derfor ret usikker, da intet af min nylige træning/repetition kunne komme til hjælp.

2...Sf6 3.Sc3 c6 4.Lg5 Selvom computeren fortæller at sort fører lidt her, var jeg udenfor min komfortzone, og stadig irriteret over at jeg ikke havde set på d4. Jeg syntes dog at kunne huske at det var bedre for min d-bonde at slå hendes c-bonde før det modsatte skete. **4...dxc4 5.e3** På dette tidspunkt ville jeg gerne have min hvidfeltede løber ud, inden jeg senere spillede e6. Jeg tænkte længe over hvorvidt den skulle til g4 eller f5, og syntes at det var sjovest på g4, da jeg så kunne "drille" hendes dronning og måske få hende til at lave et unøjagtigt træk. **5...Lg4** her var b5 nok bedre **6.f3** Dette passede mig fint, da hun lukkede sin springer lidt inde, og nu måske havde flyttet lidt for meget på bønderne i begge sider af brættet. Jeg tænkte længe over om min løber skulle til h5 men valgte f5, da den så kunne drille lidt på en bedre diagonal. Og det viste sig så at være min største og vigtigste fejl i partiet, allerede på træk 6,

Festugen

selvom jeg først selv opdagede det et par træk senere...

6...Lf57.Lxc4 Hun får taget min bonde på c4, hvilket jeg også havde forventet **7...e6?!** Da jeg udførte e6 følte det helt normalt og lækkert. Jeg får min bonde til at stå i vejen for løberen på c4, og beskytter tilmed også løberen på f5. Og da jeg alligevel har tænkt mig senere at flytte min dronning fra d8 til f.eks. b6, er det vel lige meget at springeren på f6 er bundet..?

8.e4 Åh nej! Her opdagede jeg resultatet af min mangel på omtanke på træk 6, kombineret med automatreaktionen på træk 7. Løberen på f5 bliver presset af bonden, og hvis jeg forsøger at redde løberen, er springeren på f6 næste offer pga. bindingen. På dette tidspunkt følte jeg mig snotud, og kunne mærke hvordan gruppesejren med bare to uopmærksomme træk forsvandt mellem hænderne på mig.

8...Lg6 9.e5 Bonden fortsætter sin fremgang, og nu er springeren prisgivet. **9...Db6??** Velvidende at jeg allerede nu var voldsomt bagud, forsøger jeg desperat at skabe

modspil. Under spillet troede jeg at dette træk var ok (velvidende at min springer jo allerede var prisgivet), men computeren viser efterfølgende at hvid gik fra +1,7 til +5,4 med mit Db6.

Havde jeg i stedet flyttet Da5, havde jeg holdt +1,7, men selv nu hvor jeg kigger på analysen er det tydeligt, at det ikke ville være noget jeg selv havde fundet eller kunne spille.

10.exf6 Alberte siger tak for springeren, og får stort forspring.

10...Dxb2 Da jeg står til tab, forsøger jeg at skabe panik og sender dronningen på eventyr. De næste mange træk forsøger min dronning og løber at få hvid ud af fatningen, men Alberte holder konstant tungen lige i munden, og finder løbende gode træk, som stille og roligt forbedrer hendes stilling.

Havde vi spillet på et højere niveau, ville jeg bestemt have givet op på dette tidspunkt, men som det er set så ofte før, kan det jo være at modstanderen laver en fejl.

11.Sge2 Lb4 12.Tc1 b5 13.Ld3 Lxc3+ 14.Txc3 b4 15.Tc2 Da3 16.Lxg6 hxg6 17.fxg7 Tg8 18.Lh6 Da5 19.Dd2 Db6 20.0-0 Sd7 21.Kh1 Td8 22.Te1 Sf6 23.Lg5 e5 24.Lxf6 Td5 25.Sg3 Txd4?! Efter at have kæmpet i 15 træk mere end det måske gav mening, laver jeg en stor fejl, der i følge computeren flytter fordelene fra +13 til +38. Og herfra er partiet reelt afsluttet, og jeg spiller egentligt kun videre for at Alberte kan hygge sig med at sætte mig mat.

26.Txe5+ Kd7 27.Te7+ Kc8 28.Dxd4 Td8 29.Tc7+ Dxc7 30.Dxd8+ Dxd8 31.Lxd8 Kxd8 32.g8D+ 1-0

Festugen

Så skete det. Efter at have vundet tre partier i træk, tabte jeg det allervigtigste parti efter seks træk fordi jeg ikke tænkte mig nok om. Det går i sandhed op og ned på det rating-niveau jeg spiller.

Det hjalp dog gevaldigt på humøret at se hvor glad Alberte var for sejren som sendte hende flot forrest i gruppen. Vi havde efterfølgende et rigtig godt post-mortem, hvor vi kom godt omkring hele partiet, og jeg via hendes overvejelser blev opmærksom på langt flere facetter af mit angreb med dronningen, end jeg selv havde været opmærksom på.

Det er sgu' fedt at man som 51-årig kan lære en masse af en 14-årig teenager :-).

Runde 5: Flade batterier

Efter nederlaget til Alberte i 4. runde føltes det urealistisk at jeg kunne nå gruppesejren efter mit femte parti, som skulle spilles mod "vores Anna". Men hvis jeg fik remis, ville jeg sandsynligvis tage andenpladsen og få en fin rating-forøgelse ud af turneringen ud-

over de mange hyggelige partier jeg havde spillet.

Inden partiet spiste Anna, Kirstine og jeg frokost sammen og snakke- de om turneringen indtil nu, samt det lidt spøjse i, at Anna og jeg skulle spille sidste parti mod hinanden. Vi var begge trætte efter en lang intens skakweekend, og ingen af os havde rigtigt overskud til at sætte os op til en drabelig dyst søndag eftermiddag.

Og selvom vi hver især gerne ville have en sejr, var der samtidig ingen af os der havde lyst til at den anden tabte, nu hvor vi havde hygget os så meget sammen hen over weekenden.

Da vi satte os til brættet, var det derfor med en fælles følelse af "det bliver sgu' nok remis".

*Hvid: Nikolaj Lyngbye Kolbe
Sort: Anna Grosbøl-Reis*

1.d4 d5 2.Lf4 Lf5 3.e3 e6 4.c4 Begge spillede forventet, og som vi havde spillet tidligere på weekenden.

4...Sf6 5.Sc3 c5 Anna havde tidligere fortalt, at dette var et genialt træk mod London System. Da jeg hader, at de fire bønder på c og d står og peger mod hinanden, var jeg meget i tvivl om, hvad den rigtige tilgang var, og sendte igen min dronning på eventyr **6.Db3 Db6** På dette tidspunkt var jeg supertræt, og havde egentligt bare lyst til at afslutte turneringen. Og det virkede som om ingen af os rigtigt havde lyst til at slå den andens brikker. **7.Sf3 cxd4?**

Nå, så kom den første udveksling af brikker. **8.Sxd4** Jeg skal selvfølgelig slå tilbage og kan så true hendes hvidflettede løber. **8...Lg6?!**

Festugen

Anna til venstre tænker over 6.Db3

Computeren fortæller at dette løbertræk var skidt, men jeg var træt og tænkte ikke rigtigt over det. Jeg opdagede, at et af de andre partier i gruppen var slut, og at jeg nu var sikker på 2.pladsen uanset resultatet i mit parti.

9.Le2? Lb4 der begyndte nu at være action i vores parti, men jeg var mere optaget af det sidste parti i gruppen, hvor Alberte sad i en meget lige stilling mod Erik, og jeg tænkte, at de måske ville spille remis.

Jeg begyndte derfor at beregne, om en remis til Alberte og en sejr til mig mon ville gøre mig til vinder af gruppen, da vi så begge ville have fire point. Og uden at det skal lyde nobelt af mig, syntes jeg faktisk at Alberte havde fortjent gruppesejren mere end mig.

10.Sdb5 Lxc3+?? Dette træk fra sort ser ikke helt godt ud, og computeren fortalte efterfølgende, at jeg var +3,3.

MEN på dette tidspunkt havde Erik netop tilbudt remis, og Alberte tænkte over det, og det var helt tydeligt at hun samtidig sad og så på vores stilling for at vurdere, om jeg ville vinde eller spille remis.

Da jeg var helt udmattet og syntes Alberte var en fortjent gruppevinder, valgte jeg derfor et meget simpelt træk, og tilbød remis til Anna, så Alberte kunne se, at remis til hende ville være nok til gruppesejren.

11.Sxc3?? Anna accepterede mit remistilbud og efter en meget lang weekend var turneringen dermed slut for os begge. $\frac{1}{2} - \frac{1}{2}$

Dermed sluttede jeg på 3,5/5, en 2. plads og en fed oplevelse rigere.

At spille en weekendturnering var sjovt, hårdt, intenst, lærerigt, og noget jeg helt sikkert skal gøre igen.

Det var virkelig fedt at opleve det fællesskab der på stedet var mellem Anna, Kirstine, Gabriel og mig, men også med de mange mennesker vi mødte.

Og at der så sad folk i Nørresundby, Aalborg, Aarhus og andre steder og fulgte med via Messenger var virkeligt en dejlig og uventet bonus.

Festugen

Hvis du selv har fået lyst til at deltage i en weekendturnering, er vi allerede en del tilmeldte fra Aalborg til "Skørping Løvfaldsturnering" fredag d. 9. oktober til søndag d. 11. oktober og "Skive By-mesterskab" fredag d. 23. oktober til søndag d. 25. oktober.

Så måske vi ses der til nogle fede skak-weekender?

Nikolaj med gruppevinder Alberte

Nikolaj—Erik Hjort

Niels Berg—Nikolaj

Nikolaj—Anna Bland

Alberte—Nikolaj

Nikolaj—Anna

Min skaktid i København

af Bjarne Sønderstrup

Efter at jeg blev student i 1973, tog jeg til hovedstaden for at læse biologi ved Københavns Universitet.

Jeg skulle selvfølgelig også finde en skakklub, og efter en besigtigelsesrunde faldt valget på hæderkronede Københavns Skakforening, der holdt til i nye fine og hyggelige lokaler i Odensegade tæt ved Trianglen på Østerbro.

Det spillede jo også ind, at KS, som den blev kaldt, var klubben med den imponerende historie tilbage fra 1865. Danmarks ældste klub, der havde huset mange prominente navne.

I de senere år var det Bent Larsen, der også var gammel Aalborgdreng, så måske jeg kunne gå i

hans fodspor? Også vores nyligt afdøde Jørgen Nielsen havde gået samme vej. Klubben havde også den flerfoldige danmarksmester Børge Andersen på medlemslisten, så valget var såmænd ikke så svært endda.

Klubben havde også i 1965 arrangeret en flot stormesterturnering, hvor de tre ovennævnte deltog. Partiet mellem Jørgen og Bent findes i "Bent Larsens 50 bedste". Et fantastisk parti, hvor Bent ofrer dronningen for to lette officerer. Se det!

Da jeg kom til klubben var Michael Kjærbye det store unge håb, og af andre kendte navne var det M. Kupferstich, Villads Junker (tidligere redaktør af Skakbladet), Ingrid Larsen (Danmarks i mange år stærkeste kvindelige spiller), Nils Nilsson m.fl.

Året efter, i 1974, flyttede min ungdomskammerat Poul Andersen også til byen, og vi kom til at spille på klubbens divisionshold, der dog på dette tidspunkt kun spillede i 3.division. I 60'erne var KS fast inventar i 1.division, og havde i mange tilfælde Bent Larsen med på 1.bræt.

Jeg blev godt modtaget i klubben og faldt hurtigt til, og startede klubbladet og var redaktør heraf i et par år. Min medredaktør Ebbe Lorentzen og klubbens formand Jørgen Neergaard Jacobsen mindes jeg med stor glæde. Også Birger Møller og Verner Johnsen, der

Bjarne i København

var fast inventar i hyggekrogen ved kaffemaskinen.

I klubbens vinterturnering 1974-75 fik jeg 6 points af 9 og en 3.plads. Klubmester blev Michael Kjærbye med 8 af 9, men jeg havde den fornøjelse at vinde over ham i sidste runde:

*Hvid: Bjarne Sønderstrup
Sort: Michael Kjærbye
KS klubturnering, 19.02.1975*

1.c4 g6 2.Sc3 Lg7 3.e4 c5 4.g3 Sc6 5.Lg2 d6 6.Sge2 Sf6 7.0-0 0-0 8.d3 Tb8 9.h3 Se8 10.Le3 Sd4 11.f4 a6 12.Tb1 b5 13.Dd2 Da5?! Ikke det bedste på grund af den følgende afvikling. **14.Sxd4 Lxd4** På 14.-, cxd4 følger **15.Sd5! 15.Kh2 Lxe3 16.Dxe3 Sc7 17.f5 b4 18.Sd5 Sxd5 19.exd5 Dxa2?** En slags testamentebonde. På 19.-, Lxf5 følger 20.g4, Ld7 21.Dxe7 **20.Le4 Kg7 21.fxg6 hxg6?**

Ser naturligt ud, da slag med f-bonden ikke ser appetitligt ud. Nu kommer så den følgende afslutning, som jeg havde set frem til. **22.Lxg6!!** Fuldstændigt afgørende, da sort ikke kan slå med f-bonden på grund af Dxe7+

22...Kxg6 23.Dxe7 Lf5 24.Txf5!! Det tredje dybe stød! **24...f6** Og ikke **24..Kxf5 25.Tf1+, Kg6 26.Df6+, Dh7 27.Th4** Det er bekvemt, at damen fra f6 dækker b2! **25.Tf4 f5 26.Th4 Th8 27.Dxd6+ Kg5 28.De5! Txb4 29.gxh4+ Kh6 30.Df6+ Kh7 31.Dxf5+ Kh6 32.Dg5+ Kh7 33.Dh5+ Kg7 34.Tg1+ Kf6 35.Dg6+ Ke5 36.Te1+ Kd4 37.De4#** En fin gestus at lade mig sætte mat midt på brættet.

Denne præstation levede jeg højt på længe! Michael var i 1973 nr. 25 på den danske styrkeliste med 2281 i rating, og jeg tabte da også regelmæssigt til ham i andre partier.

Omkring 1980 forsvandt han fra den danske skakscene, men for to år siden dukkede han op igen til DM i hurtigskak i Silkeborg, og stor var min overraskelse, da han kom og hilste på mig.

Et hjerteligt gensyn! Ved DM i Løgumkloster her i juli spillede vi mod hinanden i sidste runde. Vi var begge trætte og tog en fredelig remis.

I vinterturneringen 1975-76 blev jeg igen nr. 3, denne gang med 7 af 11. Jeg tabte til nr. 1, Michael Kjærbye (10/11) og nr. 2 blev Ole Juul Knudsen med 8. Sidstnævnte vandt jeg over, men det er et andet parti mod ham, jeg vil vise. Det blev spillet i en træningsturnering i september 1976.

*Hvid: Bjarne Sønderstrup
Sort: Ole Juul Knudsen
K.S. træning, 08.09.1976*

1.e4 c5 2.Sc3 Sc6 3.f4 e6 4.Sf3 d5 5.Lb5 d4 6.Lxc6+ bxc6 7.Se2 Sf6 8.d3 Le7 9.0-0 0-0 10.Se5 Dc7 11.Sg3 Sd7 12.Dh5 Sxe5 13.fxe5 g6 14.Df3 f5 15.exf6 Txf6

Bjarne i København

Og her opstår et af mine beundrede øjeblikke.. **16.Dxf6!**? Computeren skriger -0.95, men sortspilleren er ikke en computer. Dronningeoferet er således ret besat ikke korrekt, men i praktisk spil.. **16...Lxf6 17.Txf6 De5?** Og allerede her finder sort ikke det bedste. Hvid har allerede fordel, da sort dronning bliver deplaceret. De følgende hvide træk er ikke svære, men rummer alligevel en sjælden skønhed. **18.Tf3 g5 19.Sh5 La6 20.Tg3 h6 21.Lf4 Dh8 22.Ld6 Td8 23.Le7 Tc8 24.Lf6 Dh7 25.Lxg5 Kf7 26.Tf1+ Kg6 27.Lf6+ Kxh5 28.Tf4 Db7**

Som en meget fin gestus tillader Ole mig at sætte mat, men en djævel for i mig og jeg spillede **29.b3?**

Meget ufint, men jeg tilskriver det ungdommens kådhed og euforien over at have spillet et skønhedsparti. Undskyld Ole! **1-0**

I klubturneringen 75-76 fik jeg fornøjelsen af at vinde over Villads Junker, der ellers var en solid elitespiller med fine resultater specielt i k-skak. Villads Junker var en stilig mand (se nekrologen i Skakbladet 1994), og det bekom ham sikkert ikke vel at blive behandlet af en ung opkomling fra Aalborg på følgende måde:

Hvid: Bjarne Sønderstrup

Sort: Villads Junker

KS klubturnering, 12.11.1975

1.Sf3 Sf6 2.g3 b6 3.Lg2 Lb7 4.0-0 e6 5.d4 Le7 6.c4 d6 7.Sc3 0-0 8.b3 Sbd7 9.Dc2 Dc8 10.Lb2 Te8 11.e4 e5 12.Tfe1 exd4 13.Sxd4 Lf8 14.Tad1 a5 15.Sd5 Sxd5 16.exd5 Se5 17.Dc3 Dd7 18.Le4 Dh3 19.f3 Lc8 20.Te3 Ld7 21.Tde1 Tec8 22.Sc6 Sxc6 23.dxc6 Lf5 24.Ld5 Dh6 25.a4 Td8 26.Dd4 Dg6 27.Kf2 Dh6

Bjarne i København

28.Dh4? Her overser jeg helt muligheden med slag på f7! Men jeg måtte have troet på fordelenes forvandlingsevne, da jeg får knusende angreb i g-linien. **28...Dxh4 29.gxh4 Lg6 30.f4 Lf5 31.h5 h6 32.Tg3 Te8 33.Teg1 Le6?** Men hvad skal sort ellers gøre, da han er trykket helt flad? **34.Lxg7 Lxg7 35.Txg7+ Kh8 36.Le4 f5 37.T7g6 Te7 38.Txh6+ Th7 39.Txe6 fxe4 40.Tg5! Tf8 41.Ke3 Thf7 42.f5 Kh7** Og sort opgav hængestillingen (ja, man spillede med hængeparti dengang!) **1-0**

I 1975 arrangerede KS en 110 års jubilæumsturnering, hvor jeg stillede op i mesterklassen (den næstøverste klasse). I 2. runde mødte jeg Arne Karlsen fra Roskilde, og det forløb således:

*Hvid: Bjarne Sønderstrup
Sort: Arne Karlsen, Roskilde
KS jubilæum 1975, 11.09.1975*

1.Sf3 c5 2.b3 Sc6 3.Lb2 Sf6 4.e3 g6 5.Le2 Lg7 6.0-0 0-0 7.d4 cxd4 8.Sxd4 a6 9.c4 Dc7 10.Sc3 Td8 11.Tc1 Spillet nærmest for at forhindre sorts næste træk.

Sort udtalte sig bagefter om, at han ikke var kommet for at kede sig (!). Og denne udtalelse tog Arnes bror, Flemming, meget fortrydeligt op, at jeg havde bragt den i KS's klubblad.

11...d5? 12.Sxd5 Sxd5 13.cxd5 Txd5 14.Lf3 Td8 15.Dc2 Hvid kan godt nok straks vinde en bonde på c6, men sort får så løberparret. **15...Lxd4** Sygt, men hvad skal sort gøre? Der tabes en bonde i andre tilfælde. **16.exd4 Lf5** [red.:

Klipfisken blev meget ked af dette træk. den havde valgt Le6]

17.Dc3 Da5

18.Dxa5! Sxa5 Noget med en springer på randen og et løberpar!

19.d5! Truer b4, og efter 19..b6 kommer 20.d6 med ødelæggelse.

19...Tac8 20.Ld4! Pointen med dameafbytningen. Sort taber nu mindst en kvalitet. **20...Td6 21.Lc5 Tf6 22.Lxe7 Tb6 23.Txc8+ Lxc8 24.Tc1 Lf5 25.b4 1-0**

I 6.runde havde jeg den spøjse oplevelse, at min modstander, Jes Knudsen ikke dukkede op.

En time efter spilletidens start kom et postbud ind i lokalet med meddelelsen "telegram til skakklubben"!

Det var min modstander, der beklagede mange gange. Jeg fik altså et gratis point.

I sidste runde vandt jeg og sluttede med 5½ points (uden tabspartier) og en delt førsteplads i gruppen sammen med Peter Gallmeyer og Villads Junker.

Bjarne i København

Hvad vigtigere var, at jeg desuden erhvervede titlen ELITE-spiller, en ting som jeg var meget stolt af.

"Elitespiller" var noget, der i mine øjne tidligere var noget nærmest uopnåeligt, og var meget mere værd en "mesterspiller". Desværre gik der lidt inflation i titlen, og et par år efter blev den afskaffet!

I divisionsturneringen var jeg avanceret til 4. bræt efter Nilsson, Kjærbye og Jørgen Nielsen.

Med Poul Andersen på 7. bræt havde vi et godt hold, men 3. division gruppe 1 var også stærk, så det blev ikke til en topplacering.

Personligt gik det bedre, og jeg var lige ved at erhverve mig et skakur for at vinde alle 7 partier. Jeg tabte desværre i sidste runde, så det blev til en lang næse.

I vinterturneringen 76-77 lykkedes det mig at score 7 af 8 og blive klubbester.

Jeg vandt over Michael Kjærbye, der fik 6½, og Villads Junker og Poul Andersen blev nr. 3-4 med 4½.

Til gengæld gik det mindre godt i KS EMT 1977, hvor der var inviteret prominente navne som Jacob Øst Hansen og Mogens Moe udefra. Jeg fik 0 af 7. Så har man prøvet det med!

Det var desværre min sortie fra KS.

I efterårsferien 1977 var jeg hjemme på besøg på nystartede AUC, som det hed dengang. Jeg fik aftalt med Laboratoriet for Vand, Jord og Miljøteknik, at jeg kunne færdiggøre mit speciale på biologistudiet.

Jeg flyttede derfor hjem til barndomsbyen, og så kunne jeg heldigvis også stille op for Aalborg Skakforening igen.

Bjarne rejst

Den 1. februar i år rejste Bjarne Sønnerstrup tilbage til Ålborg, da en gunstig mulighed for at afslutte sin uddannelse i hjembyen havde vist sig.

Bjarnes afrejse er et føleligt tab for divisionsholdet, hvor han efterlader et grimt hul, for bestyrelsen, hvor han trak et stort læs, for børneskakken, hvor han mindes som en uforlignelig murer, for vinterturneringen, hvor han var Michaels onde ånd og navnlig for klubbladet, som han fik ideen til i 1975 og hvis redaktør han siden har været.

Fra KS' klubblad april 1978.

Skak-OL

Skak-OL i Usbekistan

Desværre klarede de danske hold sig lidt under forventning ved Skak-OL i Samarkand.

Herreholdet endte som nummer 39 i den åbne række mod en seedning som nummer 25 med 14 p, seks sejre, to uafgjorte og 3 nederlag, og blev bedste nordiske nation.

Kvindeholdet sluttede som nummer 78 mod en seedning som nummer 53 med 12 p, seks sejre og fem nederlag. Bedste nordiske nation blev Sverige som nummer 30.

Usbekistan vandt guld hos herrerne, og Kina vandt guld hos damerne.

Bjarne-Kjærbye

Bjarne-Knudsen

Bjarne-Juncker

Bjarne-Karlsen

Husk træning i klubben hver tirsdag fra kl. 17.30

Fire spillere, ét flag og en historisk debut

af Henrik Danielsen

På bordet stod et lille grønlandsk flag.

På den anden side sad fire spillere fra Luxembourg.

Så blev urene sat i gang.

For første gang i historien deltog Grønland ved et skak-OL under eget flag. Egon Mattaqaq, Hans-Christian Dahl, Aputsiaq Niels Jannussen og Carl Fleischer var rejst til Samarkand for at repræsentere et land, som aldrig før havde haft sit eget hold med ved verdens største skakbegivenhed.

Ingen forventede medaljer. Grønland var et af turneringens lavest seedede hold.

Opgaven var en anden: at lære, kæmpe og vise, at Grønland hørte til.

Begyndelsen blev hård.

Først ventede Luxembourg, et lille europæisk land med en stærk skaktradition. Derefter Lesotho,

kongeriget, der ligger helt omgivet af Sydafrika. Begge kampe endte med nederlag på 0-4.

Men i tredje runde skete det.

Modstanderen var Guernsey, en britisk kronbesiddelse i Den Engelske Kanal. Ligesom Grønland er Guernsey ikke en selvstændig stat, men har sit eget skakforbund og deltager ved OL under eget navn.

To små samfund sad over for hinanden på verdens største skaksce-
ne.

Kampen endte 2-2.

Grønland havde vundet sit første holdpoint nogensinde ved et skak-OL.

På resultattavlen var det blot to tal. Bag dem lå mange års frivilligt arbejde og en drøm om, at grønlandske spillere en dag skulle få lov til at sætte sig ved bordet under deres eget flag.

Nu var dagen kommet.

Allerede i næste runde gentog Grønland resultatet. Denne gang mod Gabon i Centralafrika.

Mod Bahamas, øgruppen øst for Florida, blev det til et nederlag på 1-3. Men holdet rejste sig. Først spillede Grønland 2-2 mod De Amerikanske Jomfruøer i Caribien. Derefter endnu en gang 2-2, nu mod Burkina Faso i Vestafrika.

På få dage foldede verden sig ud omkring de 64 felter.

I ottende runde ventede Ækvatorialguinea på Afrikas vestkyst.

Grønland til OL

Foto Henrik Danielsen

Her spiller Grønland mod Jomfruøerne. Kampen endte 2-2.

Grønland tabte $\frac{1}{2}$ - $3\frac{1}{2}$, men Hans-Christian Dahl sikrede holdets halve point mod en stærkere modstander.

Derefter fortsatte den usynlige rejse fra Afrika og ud over Stillehavet.

Mod Salomonøerne blev det til et nederlag på 1-3.

Så kom tiende runde.

På den anden side af brætteerne sad fire spillere fra Marshalløerne, en lille østat midt i Stillehavet. På verdenskortet ligger Grønland og Marshalløerne næsten så langt fra hinanden, som man kan komme.

I Samarkand var afstanden kun bredden af et skakbræt.

Egon Mattaag vandt.

Hans-Christian Dahl vandt.

Aputsiaq Niels Janussen vandt.

Carl Fleischer vandt.

4-0.

Grønlands første holdsejr ved et skak-OL.

Fire spillere havde sat sig ved bordet. Fire spillere rejste sig som vindere.

I sidste runde ventede Comorerne, en lille østat i Det Indiske Ocean mellem Afrikas østkyst og Madagaskar. Grønland tabte 0-4.

Det blev en hård afslutning. Men ét nederlag kunne ikke viske det ud, som allerede var sket.

Gennem 11 runder havde Grønland mødt Luxembourg, Lesotho,

Grønland til OL

Foto Henrik Danielsen

Guernsey, Gabon, Bahamas, De Amerikanske Jomfruer, Burkina Faso, Ækvatorialguinea, Salomonøerne, Marshalløerne og Comorerne.

Navnene lignede en rejse gennem et atlas.

Europa. Afrika. Caribien. Atlanterhavet. Stillehavet. Det Indiske Ocean.

Det er noget af det smukkeste ved skak-OL.

Store nationer møder små øsamfund. Selvstændige stater møder selvstyrende områder. Mennesker, der ikke deler sprog, historie eller levevilkår, sætter sig over for hinanden.

Så trykker de på uret.

Og pludselig er brættet det samme for alle.

Men hvordan kunne Grønland

egentlig stille op med sit eget hold?

Grønland er ikke en suveræn stat, men en selvstyrende del af Kongeriget Danmark. Grønlands Skakforbund er imidlertid optaget i det internationale skakforbund FIDE som et selvstændigt tilknyttet medlem.

Derfor stod der GRL efter spillerens navne.

Derfor stod det grønlandske flag på bordet.

Og derfor kunne de fire mænd repræsentere Grønland på egne vegne.

De var ikke rejst til Samarkand for at vinde medaljer. De var rejst dertil for at tage det første skridt.

Før afrejsen håbede man på en enkelt holdsejr eller måske to. Den ene kom mod Marshalløerne. Men

Grønland til OL

det vigtigste resultat kan ikke findes i en tabel.

Det findes i erfaringen, spillerne tager med hjem. I de fire uafgjorte holdkampe. I den første sejr. Og i de børn og unge, som nu kan se, at vejen til et skak-OL også kan begynde i Grønland.

Fremover vil andre kunne følge den vej.

Men de første var:

Egon Mattaaq.

Hans-Christian Dahl.

Aputsiaq Niels Janussen.

Carl Fleischer.

Fire spillere rejste til Samarkand

med et lille flag.

De rejser hjem med et stykke grønlandsk historie.

Egon Mattaaq blev under turneringen interviewet af Chessbase,

[Se videoen her](#)

Brættet lyver ikke

Af Henrik Danielsen

Naturens vej i skak.

Når skakuret bliver sat i gang, forsvinder alt det ydre.

Titlerne. Ratingtallene. Rygtet. Frygten for at tabe. Længslen efter sejr.

Tilbage står fireogtres felter og en stilling, som ikke kender vores navn. Den er ligeglad med, hvem vi var i går. Den ved kun, hvad der er sandt nu.

Naturens vej i skak begynder dér: ikke med ønsket om at herske over brættet, men med modet til at se det, som det er.

Modstanderens titel forsvarer ingen felter. Hans rating angriber ikke din konge, og hans ry vinder ingen partier.

Derfor spiller jeg ikke mod et navn, mine erindringer eller det resultat, jeg håber på.

Jeg spiller stillingen.

Frygten ser trusler, der ikke findes. Sejstrangen ser en gevinst, der endnu ikke er blevet virkelig. Egoet forelsker sig i sit eget træk.

Kun det rolige blik ser brættet, som det er.

Stillingen smigrer ingen.

Stillingen frygter ingen.

Stillingen lyver ikke.

De fleste fejl opstår ikke i hånden.

De opstår et øjeblik tidligere, når viljen løber foran blikket.

Vi vil angribe, før vi har samlet

Brættet lyver ikke

vores styrker, vinde, før vi har forstået stillingen, og svare, før vi har hørt spørgsmålet.

Naturens vej vender denne rækkefølge om.

Først ser jeg.

Hvad ændrede modstanderens sidste træk? Hvad blev stærkere? Hvad blev svagere? Hvilken linje blev åbnet? Hvad står ubeskyttet?

Derefter forstår jeg.

Og først da handler jeg.

Det er ikke langsomhed. Det er præcision.

Vandet diskuterer ikke med stenen. Det slår ikke hovedet mod det

hårde. Det mærker formen, følger kanten og finder den åbning, stenen ikke kan lukke.

Det kan løbe udenom. Det kan vente. Det kan samle sig, dråbe for dråbe, indtil det urokkelige giver efter.

Sådan vil jeg spille.

Hvis centrum er lukket, søger jeg ud på fløjen. Hvis angrebet rammer en mur, leder jeg efter svagheden i fundamentet. Hvis modstanderen samler sine kræfter ét sted, undersøger jeg det område, han har forladt.

Jeg behøver ikke besvare enhver trussel med en endnu større trussel. Jeg kan aflede den, bytte af

Brættet lyver ikke

eller give plads.

En knyt næve, der rammer tomheden, mister sin kraft.

At give efter er ikke altid det samme som at trække sig tilbage. Nogle gange betyder det at lade modstanderen tage ét skridt for langt.

Ethvert parti har sit eget vejr.

Nogle stillinger kalder på torden. Andre kræver iskold tålmodighed.

Før gennembruddet kan komme, skal tre faktorer mødes:

Tid. Terræn. Kraft.

Tiden er det rette øjeblik.

Terrænet er brættets landskab: felterne, linjerne og bondestrukturen.

Kraften er de brikker, som kan nå frem og arbejde sammen.

Kraft uden terræn rammer en mur. Terræn uden kraft kan ikke erobres. Begge dele uden det rette øjeblik bliver til spildt energi.

Derfor angriber jeg ikke, blot fordi jeg er rastløs.

Jeg forbedrer min dårligst placerede brik, begrænser modspillet og samler mine styrker.

Når øjeblikket kommer, går jeg.

Ikke halvt. Ikke tøvende. Hele vejen.

Vi lægger mærke til offeret, skakken og gennembruddet. Men udfaldet bliver ofte afgjort tidligere og i større stilhed.

Et tårn finder den rette linje. Kongen får et flugtfelt. En springer mister sit støttepunkt.

Ingen klapper, men stillingens tyngdepunkt har flyttet sig.

Det stille træk råber ikke: Se på mig. Det ændrer blot, hvad der senere bliver muligt.

Stilhed er ikke fravær af handling. Den er en handling, som endnu ikke har åbenbart sin betydning.

Buen ser ubevægelig ud, men hele pilens fremtid ligger i dens spænding.

Bonden minder os om noget andet: Den kan ikke vende hjem.

Når den går frem, lukker den noget bag sig og åbner noget andet foran sig.

Derfor spørger jeg ikke kun, hvad trækket opnår. Jeg spørger også, hvad der ikke kan gøres om.

Et svagt felt kan leve længere end angrebet. En lille bondesvagthed kan vente i fyrre træk uden at blive træet.

Brættet glemmer ikke.

Når pulsen stiger, må jeg sætte tempoet ned. Når sejren synes nær, må blikket blive skarpere.

Stop.

Hvad ændrede det sidste træk?

Vent.

Undersøg skakker, slag, trusler og modstanderens svar.

Gå.

Når du har set stillingen klart, skal du spille uden frygt.

Ro uden klarhed er søvn. Klarhed uden handling er tøven.

Naturens vej kræver et stille sind

Brættet lyver ikke

og en beslutsom hånd.

Fejlen er begået. Brikken står på feltet, og uret går.

Der findes ingen vej tilbage.

Kun fremad.

Hvis jeg skammer mig, spiller jeg stadig det gamle træk. Hvis jeg bliver vred, giver jeg fejlen endnu et træk. Hvis jeg straks forsøger at vinde alt tilbage, gør jeg fortiden til herre over nutiden.

Derfor lader jeg fejlen dø.

Jeg trækker vejret og ser igen på brættet.

Ikke som jeg ønskede, det skulle være, men som det er.

Jeg behøver ikke redde egoet.

Jeg skal redde stillingen.

Den, der stirrer på målet, holder op med at se vejen.

Sejrstrangen kan gøre et menneske blindt, og frygten for nederlag kan indsnævre synsfeltet.

Men resultatet findes endnu ikke.

Det bliver skabt nu: i den måde, jeg bruger tiden på, ser modstanderens muligheder og vælger mit næste træk.

Jeg kan ikke kontrollere partiets afslutning.

Jeg kan kontrollere mit nærvær.

Derfor kræver jeg ikke sejren.

Jeg forsøger at gøre mig fortjent til den.

Jeg vil se, før jeg vurderer.

Jeg vil forstå, før jeg handler.

Jeg vil samle kraften, før jeg slipper den løs.

Jeg vil vente uden at falde i søvn.

Jeg vil forsvare stillingen, ikke egoet.

Tid. Terræn. Kraft.

Stop. Vent. Se stillingen.

Og gå først, når vejen viser sig.

Jeg vil lade sejren passe sig selv.

Min opgave er ikke at tvinge fremtiden.

Min opgave er at være så fuldt til stede, at jeg genkender det næste sande træk, når det viser sig.

GM Henrik Danielsens

Skak-trafiklys

**STOP
OG TJEK**

**SCAN OG
VURDÉR**

**UDFØR
TRÆK**

Hygge og fællesskab

Skak og hygge på KaffeBaren

af Ricardo Israel De La Calle Aramburu

Foto: Ricardo Aramburu

Lørdag den 26. september var nogle af os fra Aalborg Skakforening endnu en gang samlet på Kaffe Baren til en hyggelig eftermiddag med skak, snak og godt selskab.

Det er faktisk anden gang, vi mødes her, og det var igen en rigtig hyggelig oplevelse.

Vi spillede skak på kryds og tværs, nogle partier mere seriøse end andre, men vigtigst af alt havde vi det rigtig sjovt sammen.

Der blev selvfølgelig også snakket om skak, men mindst lige så meget om alt muligt andet.

Det er dejligt at kunne mødes også uden for klubbens normale rammer og bare nyde nogle timer sammen.

Man får mulighed for at spille mod forskellige spillere, øve sig, prøve nogle idéer af – og samtidig lære

hinanden lidt bedre at kende.

Og så er

- * Kaffe
- * Skak
- * Gode samtaler
- * Masser af hygge

en rigtig god kombination!

Det virker som om, vi har startet en lille tradition – så mon ikke vi gør det igen?

Foto: Ricardo Aramburu

Hygge og fællesskab

Skak, hygge og fællesskab hjemme hos mig

af Ricardo Israel De La Calle Aramburu

Foto: Ricardo Aramburu

For mig er skak meget mere end bare et spil. Selvfølgelig kan man lide konkurrencen, spændingen og kampen om at finde det bedste træk. Men skak handler også om fællesskab, venskaber og om at møde andre mennesker, som deler den samme interesse.

Derfor er jeg begyndt at invitere nogle af mine skakvenner hjem til mig til det, vi lidt uformelt kan kalde "skakfester".

Det er hyggelige aftener, hvor skakken naturligvis er centrum, men hvor der også er plads til god mad, musik, samtaler, grin og mange timers godt selskab.

Vi mødes typisk omkring kl. 17, og så går aftenen ellers i gang. Først finder vi skakbrætterne frem, og i løbet af aftenen spiller vi forskellige lyn- og hurtigturneringer. Nogle partier bliver spillet med fuld koncentration, mens andre måske bliver lidt mere afslappede – især efter nogle timers skak!

Det særlige ved vores aftener er, at vi er spillere med forskellige ratingniveauer. Der kan sidde en

stærkere spiller over for en spiller med lavere rating, og næste gang møder man en anden modstander med en helt anden spillestil. På den måde bliver det både hyggeligt og lærerigt.

Vi mødes ikke kun for at vinde. Vi mødes også for at øve os, prøve nye idéer af og blive bedre til skak.

For nogle handler det måske om at træne åbninger. For andre handler det om at blive hurtigere i tidnød, få mere erfaring i taktiske stillinger eller bare spille mange partier mod forskellige modstandere. Og efter et parti kan vi selvfølgelig også snakke om stillingen og spørge: "Hvor gik det egentlig galt?" eller "Hvad havde du spillet her?"

Det er netop noget af det gode ved at spille mod mennesker med forskellige ratinger og forskellige erfaringer. Man kan lære noget af hinanden, uanset om man vinder eller taber.

Men en skakaften hjemme hos mig handler ikke kun om, hvad der sker på brættet.

Jeg laver mad til os, der kommer musik på, og mellem partierne tager vi pauser, spiser, snakker og hygger os. Der bliver naturligvis også talt om skak – turneringer, kendte spillere, gode og dårlige partier og de mærkelige fejl, vi alle sammen kan lave. Men samtalerne handler også om arbejde, livet og alt muligt andet.

Det er en meget afslappet stemning.

Hygge og fællesskab

Foto: Ricardo Aramburu

Man behøver ikke at være i gang med en turnering hele tiden. Hvis man har lyst til en pause, tager man en pause. Hvis to spillere har lyst til at spille endnu et parti, finder de bare et bræt frem. Hvis nogen vil analysere en stilling, samler der sig hurtigt et par andre omkring brættet med forskellige forslag.

Og så har vi selvfølgelig musikken i baggrunden.

Det hele starter som regel omkring kl. 17, men tiden går hurtigt, når man har det sjovt. Man tænker måske i begyndelsen, at vi bare skal spille nogle få timer, men pludselig har vi spillet flere turneringer, spist, snakket, spillet nogle partier mere – og så opdager vi, at klokken er blevet 2 om natten!

Det betyder, at en "lille skakaften" nogle gange ender med at vare omkring ni timer.

Det siger måske noget om, hvor hyggeligt vi har det.

For mig er det netop kombinationen af skak og hygge, der gør disse aftener specielle. Ved brættet kan man kæmpe hårdt for at vinde et parti og forsøge at finde den bedste plan. Fem minutter senere kan man sidde sammen ved bordet, spise, høre musik og grine over en fejl, man lavede i partiet.

Man konkurrerer mod hinanden, men samtidig er man en del af det samme fællesskab.

Jeg synes, det er en fantastisk måde at lære andre skak spiller bedre at kende på. I klubben mødes vi omkring skakken, spiller

Hygge og fællesskab

Foto: Ricardo Aramburu

turneringer og ser hinanden til arrangementer. Men når man også mødes privat i mere afslappede omgivelser, lærer man hinanden at kende på en anden måde.

Samtidig er det en god mulighed for at få masser af praktisk træning. Vi spiller mange partier, møder forskellige modstandere og får mulighed for at prøve ting af uden at tænke for meget på ratingpoints eller resultatet i en offi-

ciel turnering.

Her må man gerne eksperimentere.

Måske prøver man en ny åbning. Måske ofrer man en bonde for initiativet. Måske forsøger man et angreb, som man normalt ikke ville turde spille i en vigtig turnering. Og nogle gange virker det – andre gange går det helt galt! Men sådan lærer man også.

Hygge og fællesskab

Det vigtigste er, at alle kan være med, uanset ratingniveau. Der er plads til både stærke og mindre erfarne spillere. Vi kan udfordre hinanden, lære af hinanden og samtidig have det sjovt.

Så hvis der er noget, jeg har lært af disse aftener, er det, at skak ikke behøver at foregå i stilhed og alvor hele tiden.

Skak kan også være musik i baggrunden, god mad på bordet, hurtige partier, spændende taktiske kampe, analyser efter partiet, grin, gode historier – og en aften, der starter kl. 17 og først slutter kl. 2 om natten.

Det er måske derfor, vi kalder det en skakfest.

Skak, hygge, mad, musik, træning og godt selskab – og ni timer kan faktisk gå meget hurtigere, end man tror!

Jeg håber, at vi fortsætter traditionen og får mulighed for at samle endnu flere skakvenner til kommende skakaftener.

For i sidste ende handler det ikke kun om at finde det bedste træk.

Det handler også om at have det godt sammen, hygge sig og dele glæden ved skak.

Ny FIDE-præsident

Foto: FIDE

FIDE valgte ny præsident på kongressen i Samarkand den 26. september 2026, og valget faldt på den 38-årige Timur Turlov, som er præsident for det Kazakhstanske skakforbund.

Turlov, som var den afgående præsident Arkady Dvorkovichs favorit, vandt ret sikkert over Wadim Rosenstein og Jan Henric Buettner, begge fra Tyskland, og viderefører sandsynligvis den nuværende linje.

Viswanathan Anand blev genvalgt som vicepræsident.

Turlov har ledet forbundet i Kazakhstan siden 2023, og er også leder af FIDEs International School Chess Federation, som med sit skoleskakprogram har udbredt skak til skoler verden over.

Turlov ejer desuden selskabet Freedom Holding Corp, som for nylig købte Chessbase,

"I look forward to moving chess forward and giving the game the spotlight it deserves,"

Det ville de andre sikkert også sige, hvis de var blevet valgt.

Nyt medlem

Nyt medlem

Loke Houbo Christensen

Ja så mit navn er Loke og jeg er lige pt. 20 år gammel. Jeg er blevet student og tager nu op til flere sabbatår, hvor jeg kan arbejde, tjene penge, udforske både verden og kunst *host host computerspil og serier* og så også spille skak.

Jeg har elsket at spille skak siden jeg blev introduceret til det som 4-5 årig, og lærte det hurtigt. Jeg manglet dog andre at spille med, så dyrkede det ikke meget. Jeg ville tag alle muligheder for at spille skak med enten min far eller i folkeskolen til skolernes skakdage, og i den kortvarige skakklub skolen havde.

Først senere for nogle år siden, kunne jeg spille det oftere, ved at

spille på Chess.com. Det gjorde jeg i perioder i nogle år. En ting er dog altid sikkert, og det er at skak på nettet aldrig vil være det samme som på brættet.

I 3.G af min gymnasietid, for nu et halvt år siden, kom formand Bjarne ud på TECHCOLLEGE og holdt en 3 dages skakturnering på skolen med læreren René, som de har gjort flere år nu.

Turneringen tændte skakånden i mig igen, ved at jeg kunne spille på brættet mod endda virkelig stærke spillere som Kevin Li.

Da jeg spillede mod Kevin Li første dag, havde jeg ærligt ingen ide om hvem han var eller hans niveau, jeg spillede bare. Jeg fik endda et virkelig lovende parti mod Kevin, da jeg spillede som sort, også selvom jeg bare smed min fordel, fordi jeg var for rusten.

Da jeg så hørte om hans skakstyrke efterfølgende, tændte ånden i mig igen, og jeg endte med få en andenplads i turneringen. Derefter var jeg sikker på, at jeg skulle begynde at spille skak i klub ordentligt, når jeg startet mit sabbatår.

Efter at være startet i klubben kan jeg sige det er et miljø for mig, også selvom min sociale fremgang kan være haltende. Jeg er en edderkop, for jeg er altid mere bange for dig, end du er for mig. Jeg elsker dog at spille, og nyder at spille mod hvem som helst, og håber jeg kan begynde at snakke lidt mere åbent snart.

Heldigvis er jeg blevet taget godt imod. Skud ud til Svend Ole, der spillede en del hurtigskak med mig de første dage. Jeg glæder mig

Nyt medlem

spændt på hele Klubturneringen, også selvom mit første parti mod Lars Lindhard ikke var min stolteste præstering.

Jeg kan stolt sige at jeg aldrig har været den første til at forlade brættet, i hvert fald ikke frivilligt. Hvis man stiller et bræt og en spiller foran mig, skal jeg nok blive siddende til daggry, om det så er en nybegynder eller en stormester.

Skak er et fænomenalt spil, og kunsten i kreative og unikke tak-

tikker, er alt jeg spiller for. Om jeg vinder eller ej kan være ligegyldigt, så længe spillet er taktisk, så længe spillet er sjovt.

Den største kompliment en skakspiller kan få er: "Du var sjov at spille med". Om jeg nogensinde bliver god eller ej er så irrelevant, jeg er her for spillet. For skak er et sted hvor jeg altid kan glemme hvor jeg er.

Ses forhåbentligt ved brættet en dag!

Skørping Løvfaldsturnering 2026

spilles 9. - 11. oktober 2026 hos Eurotechnic, Hagensvej 9, 9530 Støvring

Se indbydelsen og [tilmeld dig her](#)

Tilmelding senest torsdag den 8. oktober 2026

Skive Kort Weekend 2026

Turnering for de nye i skak og skakmedlemmer op til 1800 i rating.

Spilles 24.—25. oktober 2026 på Læreruddannelsen Skive, Dalgas Alle 20, 7800 Skive

Se indbydelsen og [tilmeld dig hos DSU](#)

Tilmelding senest senest fredag den 16. oktober 2026

Formkon Cup - Skive Bymesterskab 2026

Spilles 23. – 25. oktober 2026 på Læreruddannelsen Skive, Dalgas Alle 20, 7800 Skive

Se indbydelsen og [tilmeld dig her](#)

Tilmelding Senest fredag den 16. oktober 2026.

Darcyl—Larsen 1983

Af Lars Lindhard

I 1983 var Bent Larsen netop flyttet til Argentina, og han deltog i foråret 1983 i turneringen "Paulin Frydman Memorial" i Buenos Aires.

Turneringen blev afholdt til ære for Paulin Frydman – en polskfødt mester, der ligesom mange andre skakspillere (herunder Miguel Najdorf) strandede i Buenos Aires under Skak-OL i 1939 på grund af Anden Verdenskrigs udbrud og efterfølgende bosatte sig i landet.

I femte runde mødte Bent Larsen en ung, fremstormende argentinsk spiller Tomas Darcyl, som da var 19 år. På det tidspunkt havde Larsen en rating på 2652, mens Darcyl lå omkring 2250.

Larsen skrev i Skakbladet juli

1983: "Midt i Frydman turneringen spillede jeg et par slappe partier" og nævner, at hans parti mod Najdorf var et af dem.

Det her var så nok det andet.

Hvid: Tomas Darcyl
Sort: Bent Larsen
Buenos Aires 1983

1.Sf3 e6 2.g3 b5 3.Lg2 Lb7 4.0-0 Sf6 5.d3 Le7 6.e4 0-0 7.Sbd2 d6 8.Se1 Sfd7 9.a4 a6 10.d4 c5 11.c3 cxd4 12.cxd4 Db6 13.d5 exd5 14.exd5 Sf6 15.Sb3 bxa4 16.Txa4 Sbd7 17.Le3 Dc7 18.Sa5 Tfc8 19.Sxb7 Dxb7 20.Sd3 Lf8 21.Dd2 Se8 22.Tfa1 Sc7 Hvid har efterhånden fået en klar fordel **23.Tc4** stillingen på fotoet ovenfor **23...Te8 24.Da5 Sb5 25.Tc6 Se5 26.Sxe5 dxe5 27.Tb6 Dd7 28.Txa6** d6 havde været bedre. Nu er fordelene næsten væk. **28...Tab8**

Darcyl—Larsen

29.Tb6 f5?

Her sover Larsen i timen. Nu står Hvid virkelig godt. **30.Lf1 Sd6 31.b4 f4 32.Lc5 Sb7?** Endnu en stor fejl fra Larsen. Hvid kan nu spille Lb5 og udbygge angrebet, men vælger forkert **33.Db5**

Nu forsvinder Hvids fordel, og partiet fuser ud i en remis. **33...Dxb5 34.Txb5 Sxc5 35.bxc5 Txb5 36.Lxb5 Tb8 37.c6 Txb5 38.c7 Tc5 39.d6 Lxd6 40.Ta8+ Kf7 41.c8D Txc8 42.Txc8 fxg3 43.hxg3 h5 44.Kg2 Le7 45.Tc7 Kf6 46.Kf3 La3 47.Ke4 Lb2 48.Kd3 La1 49.Ke4 Lb2 50.Tc2 La1**

51.Tc6+ Kg5 52.f4+ exf4 53.gxf4+ Kg4 54.Tc1 Lf6 55.Tg1+ Kh3 56.Kf3 Kh2 57.Tg2+ Kh3 58.Td2 h4 59.Td1 Kh2 60.Kg4 Kg2 61.Td2+ Kf1 62.f5 Kg1 63.Td3 1/2-1/2 og Larsen kan ånde lettet op.

Bent Larsen genfandt fokus og vandt turneringen med 9/11 med sejr over bl.a. Miguel Najdorf.

Tomas Darcyl, som også spillede remis med Najdorf, sluttede som nr. 7 med 4 1/2/11.

Larsen og Darcyl mødtes igen i 1991 i GEBA-turneringen i Buenos Aires, hvor Bent Larsen (2560) med hvid vandt over Darcyl (2375) efter 51 træk. Bent Larsen vandt også her turneringen med 9/11.

Tomas Darcyl, der stort set kun har spillet i Argentina, blev IM i 1993, men nåede først i januar 1995 en rating på 2405. Det blev tilsyneladende hans højeste rating.

Herefter arbejdede Darcyl i sit firma Telefilms, men vendte i 2017 tilbage som aktiv spiller i turneringen "Jorge Szmétan Memorial" uden større succes og sluttede med 3/10; og i december 2025 deltog han i turneringen "Magistral Szmétan-Giardelli" og mødte bl.a. Arjan Tari, Alexei Shirov og Faustino Oro. Han tabte disse opgør og sluttede sidst i turneringen med 2/9.

De hårde drenge

De hårde drenge.

af Lars Lindhard

Også skakspillere kommer nu og da til skade eller bliver syge.

Det er imidlertid ikke alle, der kryber hjem i seng. Mange bider smerte og andet i sig og spiller ufortrødent videre.

De hårde drenge

Efter at have pådraget sig en anelskade spillede GM Alireza Firouzja mod Javokhir Sindarov i et særligt værelse på hotellet under runde 5 af Superbet Chess Classic 2026.

Alireza kunne ikke støtte på benet, som var "låst" i en særlig støvle, så han måtte spille i sit hotelværelse, liggende på sengen med benet hvilende på nogle puder.

Partiet endte remis efter at Javokhir længe havde stået til gevinst. Efterfølgende måtte Firouzja dog trække sig fra turneringen.

Alireza Firouzja fulgte i fodsporene (ikke bogstaveligt talt) på GM Tony Miles, som vandt turneringen i Tilburg 1985 liggende på et massagebord, fordi han var ramt af akutte og voldsomme rygsmerter.

Smerterne skyldtes et tilbagevendende ryghvirvelproblem og det viste sig, at den eneste stilling, hvor han ikke fik voldsomme spasmer og smerter, var ved at ligge fladt på maven.

Også Ding Liren har spillet med skader.

Ding repræsenterede stolt Kina ved Batumi-skakolympiaden i 2018, smilende gennem den fysiske smerte og vandt dobbelt guld (hold og individuelt på bræt 1), mens han humpede rundt på krykker med en brækket hofte.

Der er andre tilfælde, og i "gamle dage" kunne spillerne godt blive syge af at spille uden tidsbegrænsning i røgfyldte lokaler. De fik ikke tilstrækkelig søvn eller ordentlig kost.

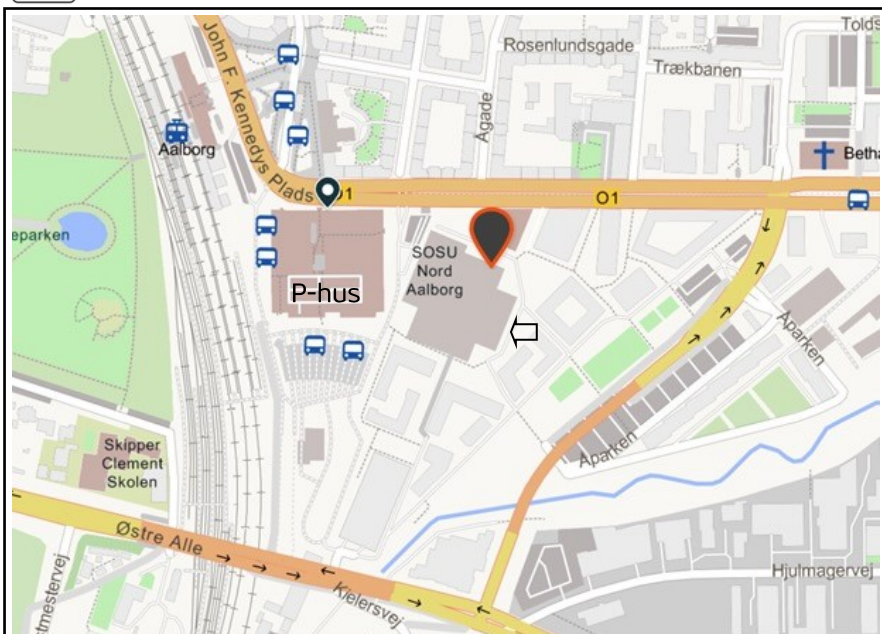

En af verdens dengang bedste spillere Johannes Zukertort fik et voldsomt ildebefindende under et parti i 1888, men fortsatte partiet. Han måtte dog opgive at fuldføre og blev kørt på hospitalet, hvor han døde dagen efter.

Aalborg Skakforening af 1889

Aalborg Skakforening spiller hver tirsdag fra kl. 17.30 på HF & VUC NORD, På Sporet 8B, 9000 Aalborg (Brug personaleindgangen på øst-siden af bygningen).